

८८७१

સાઠ પૂજા વીસે કથા.

સાવશે, રડાવશે, રમાડશે. પાકું પૂકું ત્રણસો પૃષ્ઠ
કિમ્મત હશે આના ટપાલ બર્થ બુકું.

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

7-12-1 ૮૮૭૧

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક C-(-)99 વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ C-12 ની ડીપ્લોમા

વિષય ૬-૧૨૧

ગાંડીવ પત્રકામાળા.

ભારત કીર્તન.

સ્વદેશ ભાવનાને પ્રેરનારાં કાવ્યોનો સંગ્રહ.

ભારત હમારા દેશ હય.

ભારત હમારા દેશ હૈ, હિત ઉસકા નિશ્ચય સાહેબ,
ઉસકે હિતકે કારને, હમ કુછ ન કુછ કર જાયે,
ભારત હમારી માતૃભૂમિ, ઉસકા કલુ હમ પર હૈ બહુ,
ઉસકે મિટાનેકે લિયે હમ કુછ ન કુછ કર જાયે,
ભારતકે દુઃખપ્રદ અવનતિ પર, કયો ન અશ્રુ બહાને,
ઉનકો હટાનેકે લિયે હમ, કુછ ન કુછ કર જાયે,
ધર્મ વિદ્યા ઔર ધનસે, ઉત્તિ ભારતકી હૈ,
ઉસ ઉત્તિનિઠે માર્ગસે હમ, કુછ ન કુછ કર જાયે.

સુધારા વધારા સાથેની ત્રીજી આવૃત્તિ ફૂલ નકલ ૧૧
સર્વ હક્ક પ્રકાશક સંસ્થાને સ્વાધીન છે.

પ્રગટ કર્તા,

ગાંડીવ સાહિત્ય મન્દિર

સુરત.

૫૬! મને ખાદીનો લાગ્યો છે રંગ.

વાહ મને ખાદીનો લાગ્યો છે રંગ
ખાદીનો લાગ્યો છે રંગ-વાહ મને.
હાથે કાંતેલી, હાથે વણેલી
હાથે શીવેલીનો સગ-વાહ મને.
ભુખ્યાને રોટી, નાગાને કપડાં
ખાદી અર્પે છે આનંદ-વાહ મને.
તેજ વધારે, લાડી ચટાવે
હાંકે ઉદાસીને દ્રવ-વાહ મને.
આદા બનાવે, ગ્રીધા બનાવે
વળી વધારે ઉમંગ-વાહ મને.
પહેરૂ પ્રીતેથી, આહુ પ્રીતેથી
ખાદીનો લાગ્યો છે છદ્દ -વાહ મને
પહેરૂં પહેરાવું, આહું આહાહુ,
મચવું ખાદી કેરો જંગ-વાહ મને.

રેંટીયાનું ભજન.

ગાંધીએ બતાવ્યો રે, સ્વરાજ્યનો પાયો રે,
હો મારો રેંટીયો હોશ.

૧૭૭ ફૂલ નીતિદર્શ ૭ આનાની ટિકીટમાં. લખ્યો
ગાંધીવ સાહિત્ય મંદિર, સુરત.

એ રંટીયે લાલ છે અપરમપાર • ગાંધીએ
સાખી.

ભારત ભૂમિમાં નીપજે જ્યાં ત્યાં ખૂબ કપાસ
પીલીને રૂ કાઢતાં આવે પરમ દલ્લાસ
પછી એને પીંઝીરે; બરોબર વીંઝીરે,

સારી વિણું પૂણીએ હોળ. ગાંધીએ •
સાખી.

પૂણી લઈને હાથમાં ઢાંતું સૂતર નિત્ય
હાથે તારો કાઢતાં ગાંધી દેશના ગીત
પછી દેશની દાઝરે, સ્વરાજ્યને માટેરે,
ફેરવું રે કાળકા હોળ.

ગાંધી:

સાખી,

વિદેશી કાપડ વિષે જાય કરોડો દામ
એ સઘળાય બચાવવા લહો રંટીયો ધામ
હાથેવણો ખાદીરે, ભઠ્ઠી રીત સાદીરે,
ઉડી રૂડી નેમથી હોળ,

સાખી,

સુંદર સુતરને તાંતણે, સ્વરાજ્ય લેવા
મહાત્મા શ્રી ગાંધીજીએ ઘડ્યો રૂપાળો
નમો નમો ગાંધીને સ્નેહ દોર સાંધીરે,
જેણે પૂરા પ્રેમથી હોળ.

ઈજ્જતનો ઉધ્ધારક અને ખીજા લેખે

વીર હાક એકવીસી

હાકે પડી વીર નર નર જાની બહાદુર આવાર
 પરી શસ્ત્ર અમલકાર, જતા રણશિગાં વાગીઆં.
 સાબરમતીથી ક્ષેત્રે, જાતે જાતે સરદાર,
 રાંધીઆ કામકામ સ્થાપી, રાજા રાજા
 શ્રેષ્ઠ સુદર્શન કરી વળતું, વળી વળતું જાતે.
 દશે દિશા લાગી ડોલ, ડોલ અર, રણનાં
 શક્ત મહમદ, બે બધવારે, બે મુસ્લીમ મરદાર
 ગાંધીજીના બન્યા ગોઠીયારે, ધયુ શસ્ત્ર અમલકાર.—રણનાં
 ઉત્તરથી લાલા પધારીઆરે, કરી કીચલુનો સંગ,
 નહેરુએ અલ્હાબાદ ડોલાવીયું, કરી વકીલાત બધ—રણનાં.
 બંગાલમાં દેશબધુ બાગીયારે, કરી વેલવનો ત્યાગ,
 ગાંધીજીને કહેણ મોકલ્યું, છઉં દેશનો હું દાસ.—રણનાં.
 મદ્રાસમાં ચાકુબ ધૂમતારે, જેને રાઘવની સહાય,
 જેલમાં જઈ પાવન થયા, નહિં માગ્યો જેણે ન્યાય.—રણનાં,
 દક્ષિણમાં કેળકર દોડનારે, જેની વાગે વીર હાક,
 તિલક જતાં જે ડગ્યા નહિ, નહિ સરકારની ધાક.—રણનાં
 દેહીમાં મશહુર હુકીમજીએ, કચેરી સુસજ્જો તૈયાર,
 171 બતાવી આપી દેશને, જેનું નામ અમલકાર.—રણનાં.
 11 સરોજની મોખરે રે, જેને કીચલનો કંઠ,
 12 નારીઓ જગાડતાં, જેણે સમગ્ર રાજ—રણનાં.

1 વનવાસ—રણનાં વાંચવા લાયક ૦-૧૧-૦

મોહમયી જે મોહમારે, ક્રોધો નિદ્રાનો ૧.
 એકે અવાજે આગળ ધર્મ, રાખી ભારતની લાજ-૨
 ભાઈ ભક્ષ્યા રંગ રાખીયારે, કરી દેશનનો ત્યાગ,
 પારસી પંચને જઈ મળ્યા, લીધો ગાંધીજીનો સાથ-રણુનાં.
 રામ લક્ષ્મણની જોડલીરે, ખરા પંચના પટેલ,
 ધુમી રહ્યાછે યુજરાતમાં, કરી મૂકી રેલછેલ-રણુનાં.
 વામન ડોલાવે પચમહાલનેરે, જુએ શાણી સરકાર,
 વેઠને લાત મારી ઠંઠથી, કયો પ્રજા અસહકાર-રણુનાં.
 ખેડામાં ખેલતા અખબારજીરે, બની બહાદુર જુવાન.
 ગિફવાની અવ્ય રુજરાતના ને ના રાષ્ટ તાલુ જ્ઞાન-રણુનાં.
 કલકત્તા, રાજાના જે ને જેને એકસની સાથ,
 લાજ રાજાના જે ને જેને એકસની સાથ,
 પરધાના જે ને જેને વેપારીનો સંગ.
 રેડીઓ પ્રમુખા નાની ને માલ કયો બંધ-રણુના
 હક સાંકેત હપ્તો જે ને, બન્યા ગાના ફકીર,
 ગંગાના તટપર જે ને, માય આવા જે વીર-રણુ
 આબાલ દુષ્ટ ને જાણે, ખેલે રેડીઆના ખેલ
 સુતરના તાલ ને તાળવા, રાદુ જે ને જાય જેલ-રણુ
 મારો તાલ મરતાં શીખો રે, આંવા ગાંધીજીનો મ-
 મંદિર ગણ્યા ને વંદીને, તમે થાશે સ્વતંત્ર -
 દેશના બંધુએ નામજદ, તજી આગત તમ
 આંવા અવસર નહિ નામજદ, તમે ભારતના નામ

સત્યાગ્રહ

માલ આગતી તફીર ખીજી,
 શાંતિ સંહિત્ય મંદિર શુભા.

સુતર કાંતોને

૧ ખડિનો ધરીને ઉમગ, સુતર કાંતોને
નિજ કરવા નિર્મળ અંગ, રેંટીયા રાખોને.

ત્ય શિયાળ સચવાશે જેથી. મુઝે ન દુરુણુ એકરે,
પે વસ્ત્રો ત્યાગ કરે, તમે સમજી રૂટો વિગેક સૂતર.
૧ તેણી હવાળો પુટ્યા ન રહ્યું પોતાનું બાનરે,
જેવાનો આંક રહ્યા નહિ, બન્યાં તે છેક નાદાન-સૂતર.
શું વસ્ત્રોનો મોહ મટાડી મનનો કરોને નિરોધરે,
૨ સૂતર કાંતો પોતે જોવા ગાંધીજીનો બાધ-સૂતર.
ઓ જ્યારે મનથી રામજી કરશે મદદ અપારરે
જો તવ ઉધ્ધાર થાશે, વડે મહાત્મા વારંવાર-સૂતર.
રૂપે શ્રદ્ધ ચક ફેરવો, સૂદર્શન શુભ નામરે,
તિજો સ્વરાજ મેળવશો, ઉરમાં ધરીને હામ-સૂતર.
!એ અવશ્ય લેવું, રેંટીયા વન નિરધારરે,
ખરે તો સચવાશે, તરશે આ સંસાર-સૂતર.
ધરમાં નવ ચાલે, ત્યમ રેંટીયા વિષે ગણ્યમરે,
૩ સૂતર કાંતો, હુઃખ હારિદ્ર ફર થાય-સૂતર:
કાંડું રેંટીયાનો હું, કહેતા ના આવે પાર,
સુખ એતો જાણે, જેની કીર્તિ ત્રિભુવન ગાય-સૂતર

સ્વરાજ લેવું સહેલ છે.

પરદેશી કાપડ છોડો ને સુદર ખાદી પહેરો—મારી જહેન
સ્વરાજ લેવું સહેલ છે

ભાંગકાને ફેશન છોડો, બાદી ખાદી પણ પહેરો—મારી જહેન
આગસ્ટ પરનિદા ત્યાગો, રેડીયા શું પ્રીતિ ખાંધો—મારી
ખાદીની ધુન લગાવો, ખાદીનું તાન જગાવો—મારી જહેન
ખાદી તાકા લઈ ફરજો, સડને નમ જોવા કરજો—મારી
ઘરમાં સહુને સમજાવો, ખાદીનો મંત્ર પઢાવો—મારી
‘વીવા’ કે મરણ ટાળો, ખાદી વાપરજો કાળો—મારી જહેન
શાખા સરકારી નમાવી, છોડાવો એની ચુલામી—મારી
વણનારા તાણા વાણા, અંત્યજને પણ બાળો—મારી જહેન
સલામાં થાજો સહુ પહેલા પા રૂપીઓ આપી જહેલા—મારી
મર્યાદા ખોટી છોડો, પામર બંધનને તોડો—મારી

રાષ્ટ્ર કિર્તન—કિંમત સાડા ત્રણ આના
સ્વદેશ ગીતામૃત, મનોહર કાવ્યસંજ
કિંમત ૦-૫-

સ્વરાજ-સવારી

કેરે આવે છે સ્વરાજ સવારી આવે છે;

જગતમાં ગાજે છે,

સ્વરાજ્ય.

જગતમાં દર કહેવાતું

જાણે છે ત્યારે જોવાતું.

જાણે છે આજે આજે છે,

સ્વરાજ્ય.

જાણે છે રાજ્ય અહીં કરવાતા

કાજ ખિતાજો કરવાતાં

જાણે છે દારસ કરવાતાં,

સ્વરાજ્ય.

જાણે છે તથા ચેત્યા,

જાણે છે અહીં ચેત્યા,

જાણે છે લાલ ચઢાવે છે,

સ્વરાજ્ય.

હી જાણે પડ્યા હેઠા,

વિધવિધ લઈ બેઠા.

નહિ ચાલે જામ મારે છે,

સ્વરાજ્ય.

જાણે તારે હાથે,

જીર્ણા તુજ ગાજે.

જાણે ના પાછા હઠીએ.

સ્વરાજ્ય.

સ્વરાજ્ય નર વાંચે

૦-૭-૦

હિંદનો ઉધારનાર.

જીઓ સખિ! હિંદનો ઉધારનાર,
દેશઘેલો ગાંધી ગુજરાતમાં
આવી સખિ! ભારતના ભાગ્યની રુડવાર
કિરણ કિરણ પ્રગટે પ્રજાતનાં
માખી

ભારત માનાં બાલુડાં કરતાં દુઃખ પોકાર
અન્ન વસ્ત્ર વિણ ટળવળે દુઃખ ભરિયો સંસાર.
જીઓ સખિ! દુઃખ પાપ દૂર કરનાર
દેશઘેલો ગાંધી ગુજરાતમાં.
પ્રેમ વડે દેહતણાં કરતો જે દાન
વિશ્વપ્રેમી સંત ગાંધી મા'તમા
સાખી

રાજા દુઃખ કરી પીડતો, વાળી એનો વેપાર;
દુઃખ દૂર કરવા સૂચવ્યો, ચરખો તારણહાર
આવે સખિ! સૂતરને તાંતણે સ્વરાજ
થાય દૂર દુઃખ સહુ ભાત
થાય હિંદ માત વિશ્વની સરતાજ
કિરણ કંઈ પ્રકાશે એ પ્રભાત

भारतकी संतान

सभी हम भारतकी संतान
 भारत की पुण्डरीक आन-सभी हम
 हम सबने लगे हमारी भारत औरवमान-सभी।
 हम सबने निरंतर नुहते हैं, गांधी जी के प्राण-सभी
 मिलकर आगे हम शिवा करेगे भारतकी उत्थान
 निरंतर पुनर्जन्म में पिछा। आकाश में आलिमान-सभी हम।
 अथवा अथवा पाठ पढ़ेंगे कर प्रेमाभूत पान
 संजगीनि और धर्मतत्त्वका आर्त करेगे ज्ञान-सभी।
 हम पुर पुरित सूरितान नित्य करेगे स्नान
 निरंतर निरंतर अथवा साधन में देवेगे वरदान-सभी।
 भारत की पुण्डरीक आन-सभी।

महात्मा गांधीजीने यरखे!

विशाल आहुति में हमें अर्पित करो
 सत्याग्रह की अमर किरणें निरंतर जलते हैं!
 नीली सरस झरना में हमें स्नान कराओ
 यह त्याग की अमर अक्षय्याम है!

॥ आनंदी ॥

॥ १९३९ ॥

કમર કસી નિજ બાંધી જનહિત કારણે,
 ગાંધી ! ક્રોધાં અનેક ઉત્તરે જામ ને
 કાર્યશક્તિનો મહિમા જનને શોભાવી,
 સર નિદ્રાથી જગવ્યું હિંદુસ્તાન જો!
 લાડકવાયા બાસા ભારત માતાની,
 ગવાય જગ સનમુખ આજે તુજ નામ જો!
 સાદું જીવન મને ઉચ્ચ શાળી સદા,
 સ્વદેશ માટે મરું અતિ અપત્તન જો!
 પરોપકારાય તમા વિમુક્તયઃ તણું,
 પૂર્ણ કરાવ્યું અમને વીસ ! લાન જો!
 દુનિયાના એવી કેલી મઉ સંકટો,
 નિજ કર્તવ્યે જાળી પુરણ હામ જો!
 સખ જીવનના પઠવ્યા મોઢા માફને,
 હિન્દ તણું એકું નિકાં સમમન જો!
 બાંધ ધરી તે બાંધન દીલ જતો તાણી,
 એકલશૂરે દીલું દયાલુ દાન જો!
 મોહન ! મોહન રાખ્યો તે નિજ સ્વાર્થમાં,
 દુષ્ણતાણું અવતાર ! ભડનેય પ્રણામ જો!
 કર્મવીર ! તુજ હીર સદા હીમાવળે,
 ગાય બધાએ ગુણીયલ : તુમ જીવુગીન જો !

સાહસિક અંગ્રેજ

ટપાલ અર્થે સા
ક્રી, દયા આસા

રડશો કે?

“જેમ જેમ દહાડો વધતો ગયો તેમ તેમ કામનો ભો વધારે વધારે જણાયો. દરોગો બહુ તીખો હતો. ‘ચલાવો’ એવા પોકાર કરી રહ્યો હતો. તેમ તેમ હિંદી ગભરાતા હતા. કેટલાકને મેં રોતા પણ જોયા. એક જણનો પગ સૂઝેલો જોયો. માફ દિલ આથી રડતું હતું. છતાં હું સહુને કહેતો હતો કે દરોગાની દરકાર ન સખતાં સાચો સાચો દિલથી કામ કરવું. હું પોતે પણ થાક્યો. હાથમાં ફાલ્લા સખત પડ્યા. તેમાંથી પાણી આવ્યાં. વાંકું વળવું એ મુશ્કેલ લાગતું હતું. અતો ફાદાળીનો ભાર મણુ જેટલો જણાયો. હું તો ઇશ્વર પાસે માંગ્યા રતો હતો કે ભારી લાજ રાખે, મને આપ ગ ન કરે, ને હું કામ સખર કરી શકું એટલું મને જોર આપે. * * દરોગો મને કારવા લાગ્યો. * * આ વખતે મિ. ઝીણાભાઈ દેશાઈને મૂર્ચ્છિત થતા જોયા....”

આ વર્ણન ગાંધીજી કૃત મારો જોલનો અનુભવ નામના ૧૫માંથી અત્રે આપવામાં આવ્યું છે. એનુંજ ખેચાણકારક ભવ ગાંધીજીના જે સુદા સુદા ફોટા ચાળી નવી આવૃત્તિ પડી છે. આજેજ છ આનાની ટિકિટ ખીડી મોકલો. ૧ નવ આના. વી. પી. સિંહ આના થશે.

૧૯ સાહિત્ય મંદિર, સુરત.

ખહેનો પ્રત્યે

ખહેની સ્વરાજ શાથી આવશે રે લોલ
 એનો બતાવ રાજમાર્ગ જો—ખહેની
 પરદેશી કાપડ છોડતાં રે લોલ,
 પ્રાપ્તિ સ્વરાજની થાય જો—ખહેની
 શુદ્ધ સ્વદેશી વન પાળનાં રે લોલ,
 રંટીયાથી આવે સ્વરાજ જો—ખહેની
 બચસનાને વૈભવ ન્યાગથી રે લોલ,
 ગાદાઈ સ્થાપે સ્વરાજ્ય જો—ખહેની
 માંય વધારે સહુ કામમાં રે લોલ,
 આવે સ્વરાજ દોડાદોડ જો—ખહેની.
 દુશ્મન વિરોધીને પ્રેમથી રે લોલ,
 છતી લીધાથી સ્વરાજ જો—ખહેની.
 અંત્યજને બાંધુ ગણ્યે રે લોલ,
 પામે સ્વરાજનો પ્રસાદ જો—ખહેની.
 હોંશે જવાથી જોલમાં રે લોલ,
 જુટે સ્વરાજના બાંધ જો—ખહેની.
 બહાલાને જોલમાં મોકલ્યાં રે લોલ,
 થાય સ્વરાજ્યની મહેર જો—ખહેની.
 માતા કળે આણુ અર્પતાં રે લોલ,
 પામે સદાય સ્વરાજ જો—ખહેની

સ્વદેશાભિમાન ની વાર્તાઓ ૧-૪-૦

ભારત સંતાનોનું રણગીત

અમે તો ભારતનાં સંતાન

અમારો દેશ અમારો પ્રાણુ:-અમે.

અમારો ધર્મ અમારો પ્રાણુ:-અમે.

સ્વતંત્રતા જ્યોતિ મગદાવા

ભગવો ભેળ ધરીશું

સ્વાર્થ અને તન મન ધન ભોગે

ધોવા શુભ ઠરીશું

ગજવશુ હિન્દ તથા જયગાન-અમે

ભારતમાં આમ આત્મચક્ષી

અગદુળ જ્યોતિ અગદશે

આખીયે આલમનાં આપો

નદજ થાશે, અપશે,

નદરકશે સ્વરાજ્યનાં નિશાન અમે

અમારો દેશ અમારો પ્રાણુ-અમે

ભારતે હંમેશાં અપાવવું હોય ત્યારે

ગાંધીજી મુદ્રણાલય

લાકાલ ભેળે અમવા એક કાગળ લખજો કરેક કતવનું
અપકામ કાળજીથી કરવામાં આવે.

ભારત સંતાનોનું દેશપ્રી

અમે હિંદુ મુસલમાનો, ઉગ્રાઈ પારસી જે
અમારી હિંદુ મૈયાને અમે છેવે બિચાર સા.
જણાતાં સ્થૂળથી જુદા, છતાં સંતાન ભારતના,
રમ્યાં કુટુંબો સદા જોળે, દીપવશું દૂધ માંડીનાં.
તણશું લેદ ને ભૂલશું હવે ધરમેળના અગાડા,
અડાડીશું ખલા સાથે ખલો, અમ્મ દેશહિત કરવા
લડ્યા ળાઝ્યા હશું પૂર્વે, પિયાસી યુનના ઊંને,
હમે તે યાદ લાવેથી, ભલું કું દેશનું હાથે ?
અમારાં વંદ ને કુરાન, અવસ્થા ને વળી ઇજલા,
પૂરાણો વંદ છે અમને, હવે ના દૂધ કો કરીએ.
અમારા દેહની માટી, અડા ! આં હિંદુ મૈયાથી
ખેની, અતે લજે તેમાં હવે જુદાઈ શાની દે
હતા આદિ અને અતે, થશું સા એકરૂપે હા
ન જ્યાં જુદાઈનું મૂળે કહો કવાંથી તહિ શાખ
કરીશું પાપની તોળા, વહાવી ઉપજ આંમ
દહધ એકબા મહી પ્રતિબિંબ, ઝીલીશું દેશભક્તિ
હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં હાં

જન્મદુઃ-કરુણા સ્વર્ગીય પ્રકાશ

સુરત આવો ત્યારે—

ગાંધીવ સાહિત્ય મંદિરની મુલાકાત ન

૬૬
૭૫
૮૭

દરેક કહે છે કે

મહાત્મા ગાંધીજીના પત્રો.

(ખાનગી)

વાંચવાજ બેઠએ કારણકે એમાં ઉન્નતિનો માર્ગ છે.
દેશ સેવાની કુંચી છે. ડગલે ડગલે પ્રોધ છે. આનંદ છે.
ગાંધીજીની ખાનગી વાતો એમનો મનોભાવ સમજાવે .
માતૃશ્રી કસ્તુરબા પરના પત્ર વાંચવા લાયક છે.

આજેજ સાત આનાની ટિકીટ ખીડ્યો

કારણ

તમને એના વિના નહિ ચાલે.

ગાંડીવ સાહિત્ય મન્દિર—સુરત.

૬૬-૩૬૩૬૬ ૭૫૪૭૭૭૭ ૭૭૭૭૭ ૭૭૭૭૭

ગાંડીવ સાહિત્ય—કેળાંપીઠ સુરત

નં, ૧૨૧૪ પ્રાદેશીયુક્ત આંબળાનું તેલ

સુરતની પ્રજા ચંકાર છે, છતાં નિરીક્ષણ કરતાં કે પ્રજા અંધારામાં છે. બધે ફરો, શાસ્ત્રોક્ત આં તેલ કોઈ ઠેકાણે મળતું નથી. અહીં લીલોરંગ, કોપરલ ને એલચીના અર્કનું મિશ્રણ આંબળાના તેલ તરીકે વેચાય છે.

જાહેર ચેલેન્જ.

જે કોઈ તલના મીઠા તેલ પર કેવળ વસાણું ને પુલોથી નં ૧૨૧૪ પ્રાદેશીયુક્ત આંબળાના તેલથી વધારે સાફ તેલ બનાવી આપશે તેને રૂ. ૧૦૧ નું ઇનામ મળશે.

આ મધુર ધીરી ખુશબોનું તેલ કપુરકાચલી, પાનડી મોથ, વાળો, ઘઉંલા, મેંદી, ડમરો, કપીલા, સુખડ, પ્રાદેશી અગર, પાનનીજડ, બાબચી, જાયફળ, જાવંત્રી, એલચી કેપ્લેટ, કચુરો, નખલા, ને આંબળા જેવા અનેક વસાણા પુલોથી બને છે. તેની ખાત્રી માટે અમે ભાવનગર દેર દેર જઈ તેલ બનાવી આપેલ છે.

ભાગ ૦૮, ૧૧, ૨. કદ મુજબ.

બનાવનાર—

ચંપકલાલ મગનલાલ, ભાવનગર

એજન્ટ— ર. એન. સુરતકર, ચૌદા પુલ ઉપર

ખેડા હાથમલાઈ, ચૌદા બજાર, સુરત

ખેડા અલાઉદ્દીન અલીલાઈ, ભાગાતળ

—તમારા લાભનું—

તમારે તમારું નામ લોકોમાં જાણીતું કરવું હોય
કો વધારવી હોય, ધંધાને ધપાવવો હોય તો આ ગાંડી
નકામાળા જેની હુન્નરો નકલ દર મહિને જાપ્યાંજ કરે
ત એક ઉમદા સાધન છે. જાહેરખબરના બાવ ધણજ મધ્ય
સાખ્યા છે. એક વાર અજમાયશ કરી જોવા માટે મળે
અથવા લખો:—

વ્યવસ્થાપક

ગાંડીવ સાહિત્ય મંદિર

૧૮૦ કેળાંપીડ સુરત.

દવાનાં મોતી

વસંત માલતી મોતીની ખાખ વિગેરે ઉચી બા
માટે મોતી મેળવવાનું ખાસ વિશ્વાસપાત્ર અને જાણ
ક. એક વાર કામ પાડી ખાતરી કરો અને તમે જ
જાણે નહિજ ચઢે. દવાના મોતીનાં અમે સંપ્રસિદ્ધિ
મળે આ લખો:—

૧. છગનલાલ ઘેલાભ ડંડવેરી,

ખિશન દયાળ ખતરવાળાની ઉં

જેરીજલ્લર-મુંબઈ

